

Stylisticky vytříbené autofikční bingo

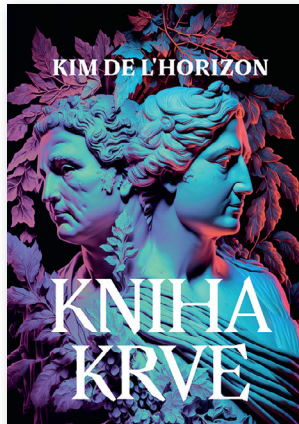
LITERATURA

S autofikčními romány se v posledních letech roztrhl pytel a nejspíš je jen otázka času, kdy jimi začne být publikum unaveno. I když obvykle přibližují konkrétní lidský osud, který je pro každé jedinečný, některé motivy a postupy se v nich opakují až příliš často. Fragmentárnost, rodinná historie, intenzivní prožívání a reflektování tělesnosti, zkušenost z periferie, hledání hlubších významů v gestech, na pohled obyčejných pohybech, ve způsobu mluvy – podobné znaky by si člověk mohl zapsat a následně hrát s autofikčními tituly bingo.

S *Knihou krve* nebinárního švýcarského*é autora*ky **Kim de**

L'Horizon (* 1993), která nedávno vyšla česky (vyd. Host), by měl čtenář většinu políček odškrtnaných po několika přečtených stránkách. Vypravěč*ka této knihy se noří do minulosti své rodiny a odhaluje zasutá tajemství, o nichž se roky mlčelo. Fragmentární, velice expresivní vyprávění adresuje protagonista*ka své babičce zápolící s demencí a postupně se v něm věnuje čarodějnictví či historii vzácného buku červenolistého, jenž jej*ji fascinuje. Do toho se protagonista*ka zabývá vlastním tělem i zvýšeným libidem, jež jej*ji nezřídka vžene do náruče prvního muže, který se namane.

Kim de L'Horizon za tento svůj románový debut získal*a v roce 2022 Německou knižní cenu. Nebi-

narita autora*ky se odráží ve způsobu, jakým je kniha napsaná – a právě díky jazyku *Knihy krve* z řady autofikčních titulů vyčnívá. Nejenže je to jedno z prvních děl vydaných v češtině, v němž se důsledně dodržuje inkluzivní jazyk; Kim de L'Horizon rovněž využívá pestrou škálu výrazových prostředků. Střídá spisovný jazyk s dialektem, přechází mezi výkladovými pasážemi a expresivními popisy sexuálních scén, text je napěchovaný anglicismy, poslední část je dokonce anglicky napsaná celá. Díky této pestrosti, za kterou se sluší smeknout překladatelce Janě van Luxemburg, je *Knihou krve* vítaným osvěžením již poněkud omlété literární formy.

KRYŠTOF EDER

